

Jes Lunde (SF):

Vi er da ikke bange for at røre ved regeringens planer. Vi vil endda gerne røre meget ved dem. Vi vil gerne lave om på dem på en masse punkter, så lad os da tage en forhandling om det; det er vi til enhver tid interesseret i.

Men hr. Glønborg må altså leve med, at arbejdsløshedsdebatten i Danmark ikke er forbi, bare fordi regeringen har lagt en plan frem. Det var den måske, hvis regeringen havde lagt en plan frem, som fjernede arbejdsløsheden. Så kunne man sige: Jamen det var da til at tage og føle på. Og så behøver vi ikke debatten. Men sådan er det jo ikke.

Regeringens egen prognose er, at arbejdsløsheden næste år selv med regeringens plan gennemført vil være 340.000, og det mener vi i SF er et uacceptabelt højt niveau. Og så længe det er sådan, så længe regeringen ikke magter at gøre mere ved arbejdsløsheden, må regeringen altså leve med, at SF bliver ved med at rejse den slags debatter, fordi vi synes, der gøres for lidt ved arbejdsløsheden i Danmark.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke SF for det initiativ, man har taget. Jeg synes egentlig også, at SF sammen med regeringspartierne har været kendetegnet ved at gøre alt, hvad man kunne, for at holde debatten på sporet. Altså: Hvordan udnytter vi det råderum, vi nu en gang har, for at nedbringe arbejdsløsheden så maksimalt, som det overhovedet er praktisk og økonomisk muligt?

Mange indlæg har præget debatten. Nogle – og det beklager jeg – fra Venstre og De Konservative har måske mere været optaget af en debat, der foregik forleden, men lad os nu se frem til, at vi også, når det gælder skattereformområdet, forhåbentlig vil se V og K spille mere konstruktivt med.

Hr. Holger K. Nielsen var meget optaget af, om vi dog ikke kunne sætte et konkret måltal for arbejdsløshedens bekæmpelse for 1994. Jeg vil gerne komme lidt tilbage til de to dagsordensforslag, der nu foreligger, men omvendt måske også sige, at jeg var glad for, at hverken SF eller andre partier i dag gav det indtryk, at vi i 1994 kan udstede garantier for, at arbejdsløshedstallet kan bringes ned til et ganske bestemt niveau. Jeg hørte også SF's forskellige indlæg her i dag sådan, at det er en målsæt-

ning, at det er noget, vi gerne vil tilstræbe, og at der skal sættes så meget ind for at nå de mål, som overhovedet muligt.

Jeg håber derfor også, at vi, når vi kommer til afstemningen om dagsordensforslagene, alligevel kan bede SF om at overveje, om det virkelige skal være sådan, at en diskussion om regeringens målsætning om at nå ned på en nedbringelse af arbejdsløsheden på 40.000 eller mere og SF's tal i dagsordensforslaget på 50.000 skal føre os ud i en afstemning om to forskellige dagsordener. Jeg vil gerne vende tilbage til det om lidt, men det forekommer mig, at det måske ikke er det, vi skal gå efter i dag, når jeg mener at kunne konstatere i dag, at der er ganske, ganske mange af de indlæg, SF har haft, der, så vidt jeg kan se, ligger ganske tæt op ad de tanker, regeringen også har, og som vi overordentlig gerne vil forhandle også i detaljer med SF.

Kampen mod arbejdsløsheden er jo, som flere var inde på det – først hr. Bakholt – også en kamp, der skal føres på europæisk niveau. Derfor har regeringen, som hr. Bakholt sagde det, lagt meget stor vægt på, at så at sige hele Vesteuropa bliver og er engageret i en stærkere koordineret indsats. Jeg synes, hr. Bakholt påviste det netop ved understregningen af, at økonomien er international, og netop ved karakteristikken af, at det billede, vi har i Europa, er, at de fleste lande har statsunderskud, de fleste lande har måske i for lang tid beskæftiget sig for lidt med, at deres respektive statsunderskud ikke er et nationalt anliggende alene, men selvfølgelig også afhænger af, hvad de andre lande gør. At det er vigtigt, at vi også på vort topmøde her i København i EF den 21.-22. juni understreger og får vedtaget klare beslutninger om, at en bedre koordineret EF-indsats til fremme af beskæftigelsen hører med også i den danske regerings indsats for at knække arbejdsløshedskurven.

Jeg lyttede med interesse til hr. Per Stig Møllers og hr. Helge Sanders indlæg. Der var noget af det, jeg havde hørt før, bl.a. påstanden om, at der skulle lægges op til en uansvarlig økonomisk politik med det oplæg, vi fra regeringens side lægger frem til behandling her i Folketinget. Jeg skal ikke bruge megen tid på den påstand her i dag, men bare henlede opmærksomheden på to enkle kendsgerninger. Den ene er, at Det Økonomiske Råds for-